

Dravidian Anthropological Elements in Seinanbu Nachiyar Maanmiyam
செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியத்தில் திராவிட மானிடவியற் கூறுகள்

Dr. S.A.SYED AHMED FIROZ

Assistant Professor of Tamil, Jamal Momamed College (Autonomous)
Tiruchirappalli – 620 020. India.

Abstract:

Abdul Khader Levvai was a Tamil Poet lived in Srilanka. He wrote many books. Seinanbu Naachiyar Maanmiyam book is one among them. Customs followed by muslims living in Eastern Province of Srilanka are elaborated in this book. This book was written in Tamil Traditional Poetry style. Totally 153 Stanzas are there. It is Classified in two major parts. The relationship of Marriage Should be truthful. But the Selfish people turned it to be trade. The customs followed by the people had an anthropological impact. Dravidian Anthropology is research work done by a renowned Tamil Anthropologist S.Bhakthvatsala Bharathi. This Research Article identifies the Dravidian Anthropological Elements in Seinanbu Nachiyar maanmiyam.

Key Words : Seinanbu Nachiyar Maanmiyam, Kavinar Abdul Khader Levvai, Dravidian Anthropology, Cultural Generality

ஆய்வுச் சுருக்கம்

கவிஞர் அப்துல் காதர் லெவ்வை அவர்கள் எழுதிய ஒரு சிற்றிலக்கியம் செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம் என்ற நூலாகும். இந்நூலில் வெளிப்படும் திராவிட மானிடவியற் கூறுகளை இக்கட்டுரை தொகுத்துக் காண முனைகிறது.

திறவுச் சொற்கள்

- ❖ செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்
- ❖ கவிஞர் அப்துல் காதர் லெவ்வை
- ❖ திராவிட மானிடவியல்
- ❖ பண்பாட்டுப் பொதுமை

கவிஞர் அப்துல்காதர் லெவ்வை (1913-1984) இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்து முஸ்லிம் கவிஞர்களுள் ஒருவர். பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம், என் சரிதம், இறகூல் சதகம், மெய்நெறி, இக்பால் இதயம் உள்ளிட்ட நூற்களின் ஆசிரியர். உமர்கய்யாம் பாடல்களை ரூபாய்யாத் என்னும் பெயரில் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். இலங்கை சாஹித்திய மண்டலப் பரிசை இந்நூல் பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் எழுதியுள்ள செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம் என்ற நூல் அருகிவரும் ஆசாரங்களைக் கவனப்படுத்துகிறது. இது இரு பகுதிகளைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. மனித வாழ்க்கையில் வெளிப்படும் சடங்குகள் மானிடவியல் ஆய்விற்குச் சிறந்த தரவுகளாக அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆய்வுச் சிக்கல்

ஒரு நாட்டில் தோன்றும் இலக்கியம் பிற நாடுகளில் வாழும் மக்களின் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்குமா என்ற சிக்கலை மையமாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வு நிகழ்த்தப்பெற்றுள்ளது.

ஆய்வு முறையியல்

பகுப்பாய்வு, தொகுப்பு முறை ஆய்வு, விளக்கமுறை ஆய்வு ஆகியன அடிப்படை முறையியலாகவும் மானிடவியல் நோக்கு சிறப்பு நிலை ஆய்வுமுறைமையாகவும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்

மணம் சரிகாண் படலம் தொடங்கி நாச்சி அறிவு பெற்ற படலம் வரையிலான முதற்பகுதியில் 16 படலங்களும் 153 பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. காட்டாறு பாவா படலம் தொடங்கி பள்ளிவாசற் படலம் முடிய உள்ள இரண்டாம் பகுதியில் 8 படலங்களும் 120 பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. மரபுக் கவிதையில் அமைந்துள்ள இந்நூல் இலங்கை கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் மொழி வழக்கைப் பெற்று விளங்குகிறது. வட்டார வழக்குச் சொற்களை அனைவரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ள உதவும் பொருட்டு வழக்குச் சொல் விளக்கத்தை நூலின் இறுதியில் நூலாசிரியர் தந்துள்ளார்.

மான்மியம் என்றவுடன் அனைவரின் நினைவுக்கும் வருவது கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம் என்ற நூலாகும். மருமக்கள் தாயம் என்ற சமூக அமைப்புமுறை மீதான சாடலை முன்வைத்த இந்நூலே பின்னர் சேர நாட்டில் சீர்திருத்த பேரியக்கம் வடிவம் கொள்ள வழிவகுத்தது¹ என கலாநிதி சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார். உலகைப் பார்த்துச் சிரித்து மகிழவும் பிரச்சினைகளைத் தூர நின்று நோக்கவும் அங்கத வெளிப்பாடு உதவுகிறது. சிரிப்புடன் சிந்தனையைச் சேர்ப்பது இந்நூலின் தனிச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. வழக்கிழந்த நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், நடைமுறைகளின் பொருந்தாமையை இந்நூல் பெருமளவில் கவனப்படுத்துகிறது.

திராவிட மானிடவியல்

திராவிடம் என்பது மரபினம் ஆகும். இந்தியத் துணைகண்டத்தின் தொன்மையான இனமாக இது விளங்குகிறது. மக்கள், பிரதேசம், மொழி ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் இச்சொல் சமூகப் பண்பாட்டின் மையத்தளமாகும். வரலாற்று மொழியியல் என்ற கருத்திற்கு அப்பால் இனம், சமூகம், பண்பாடு ஆகிய தளங்களில் திராவிடம் எனும் கருத்தினம் மிகவும் பொருந்துகிறது. திராவிட மொழியியல் என்ற ஆய்விற்கு செக்கோஸ்லோவேகிய அறிஞர் கமில் சுவலபில் மிகச்சிறந்த முன்னோடியாக விளங்குகிறார். சமூகம், உறவுமுறை, திருமணம், விழாக்கள், சமயம், தொன்மங்கள் ஆகியன மானிடவியல் ஆய்வில் முதன்மை பெறுகின்றன. பக்தவத்சல பாரதி எழுதியுள்ள திராவிட மானிடவியல் என்ற நூலே இந்த ஆய்விற்குத் துணைமை ஆதாரமாக அமைகின்றது.

சடங்கியல்

பருவ வயதைக்கூட அடையாத பாத்துமா என்ற சிறுமிக்கும் அகமது என்ற இளைஞருக்கும் நடைபெறும் திருமண நிகழ்வில் இடம்பெறும் சடங்குகளின் தொகுப்பை செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம் என்ற நூலின் முதற்பகுதி விளக்குகிறது. இந்தப் பகுதியில் ஒவ்வொரு படலத்திலும் ஒவ்வொரு வகையான சடங்குகள் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. தம் வாழ்வியலிற்கான பாதுகாப்புக் கவசமாக சடங்குகளை ஆதிகால மனிதர்கள் கருதினார்கள். அவை வல்லாண்மையின் குறியீடுகளாக மாறி உண்மை வாழ்வைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் போக்குகளை இந்நூல் ஆவணப்படுத்துகிறது.

செப்பு அனுப்புதல்

திருமணப் பேச்சு தொடங்குவதற்கு முன்னர் மணமகள் வீட்டார் சார்பாக மணமகள் வீட்டார்க்கு பெரிய செப்பு ஒன்றை அனுப்புபவர்கள். மாப்பலகாரம் செய்து செப்புக்குள் நிரப்பி மணமகள் வீட்டுப் பெண்மணிகள் மணமகள் இல்லத்தில் சேர்க்க வேண்டும். செப்பின் அளவு அதனுள் இடம்பெறும் பலகாரங்களின் வகைகள் மற்றும் எண்ணிக்கைகள் அவரவர் பொருளாதார அந்தஸ்த்திற்குத் தகுந்த நிலையில் மாறும். பாத்துமாவின் அம்மா மரியம் பீவி கொடுத்து அனுப்பிய செப்பு தன் கண்ணியத்திற்கு இழுக்கு ஏற்படுத்திவிட்டதாக சீற்றம் அடைகிறார் மணமகள் அகமதுவின் அம்மா செய்னம்பு. இவருடைய பெயரில் தான் ஆசிரியர் இந்த இலக்கியத்தை இயற்றியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முதன் முதல் வந்தது முணுமுணுக்காதே

இதெல்லாம் பெரியதாய் எடுக்கப்படாது

பாட்டன் பூட்டன் பழக்கிய வழக்கம்

வீட்டுக்கு வந்ததை விரும்புதல் வேண்டும்

பள்ளிம் மாவிடம் பங்கு வைக்க விடு

என்ற காசிம் பாவாவின் கூற்றின் வாயிலாக மனைவி செய்னம்புவின் சினத்தைத் தணிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் செப்பு அனுப்பும் படலத்தின் இயல்புகளையும் கவிஞர் புலப்படுத்துகிறார். முன்னோர் காலப் பழக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்து தற்காலத்தில் அந்தஸ்த்து பார்ப்பது விட்டொழிக்க வேண்டிய பண்பு என்பதோடு மங்கல நிகழ்வுகளில் வழங்கப்பெறும் சிறுணுவுகள் குறிப்பிட்ட இல்லத்தார்க்கு மட்டும் உரியதாக ஆக்கிக் கொள்ளாமல் சுற்றத்தார்க்குப் பங்கிடப்பட வேண்டும் என்றும் இங்கு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

மணம் பேசு படலம்

சுற்றத்தார் முன்னிலையில் திருமண நிச்சிதார்த்த நிகழ்வில் பேசப்படும் கொடுக்கல் வாங்கல் பேரங்களும் இதில் புரோகிதர்களின் பங்களிப்பையும் மணம் பேசு படலத்தில் கவிஞர் கடிந்துரைக்கிறார். கைக்கூலி, சீதனம், ஆதனம், காணி, தென்னந்தோப்பு, வீடு, வளவு என் மணமகளின் தந்தையின் ஒட்டுமொத்த சொத்து சுகத்திலும் பங்கு கேட்டும் வியாபரப் பேச்சுவார்த்தை போன்றே நிச்சிதார்த்த நிகழ்வு நடைபெறுவதைக் கவிஞர் காட்சிப்படுத்துகிறார். தங்களுக்கு வேண்டப்பட்டவர்களுக்குச் சாதகமாக இடைத்தரர்கள் செயல்படுவது போன்று,

பத்துக் கொடுத்தால், பதினாயிரம் வரும்

அல்லாஹ் தருவான்³

என்ற ஆலிம் அவர்களின் கூற்று சமயப் புனிதத்தன்மையைக் கேள்விக்குட்படுத்துகிறது.

ஆண்டுக் கத்தம் ஆரார் வீட்டில்

அடுக்காய் வருமென் றவரே அறிவார்

என ஆலிமின் இயல்பு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. கத்தம் என்பது சமய நிகழ்வையும் அதனையொட்டிய விருந்து வைபவத்தையும் குறிக்கும். இசுலாமிய சமயத்தில் நல்ல நேரம் பார்க்கும் நடைமுறை சமய அடிப்படையிலான நடைமுறையாக இல்லாவிட்டாலும் வளர்பிறை பத்து கழிந்து வரும் வியாழன் நல்ல நாள் என குறித்துக் கொடுக்கும் தன்மை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மதம் சார்ந்த தாக்கங்களைவிட புவிசார்ந்த தாக்கங்கள் மிக வலிமையானவை என்று நூலாசிரியரே முன்னுரையில் குறிப்பிடுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. பருவ வயதை எட்டாத பாத்துமாவை ஒரு வழியாகப் பேரம் படிந்து காசிம் பாவா மற்றும் செய்னம்பு தம்பதியரின் மகன் அகமதுவிற்கு மணம்முடித்து ஒன்றரை வருடம் கழித்து பாத்துமா பருவ மங்கை ஆகின்றாள். இல்லறம் கைக்கூட வேண்டிய நேரத்தில் ஆண்கள் பேசிமுடித்த கைக்கூலி பேரத்தில் தன் செல்வாக்கை நிலைநாட்ட முனைகிறார் செய்னம்பு. மணமக்கள் வாழ தாம் வாழ்ந்த வீட்டைத் துறக்கின்றனர் பாத்துமாவின் பெற்றோர் இசுமான் கண்டு, மரியம் பீவி ஆகியோர். பிசுகின்றி காணியையும் விடாப்பிடியாக வீட்டையும் பெற்றதோடு திருப்தி கொள்ளாமல் ஒட்டுமொத்த சொத்தையும் கையாடல் செய்ய திட்டமிடுகிறார் செய்னம்பு. இல்லற வாழ்க்கைத் தொடங்கி குழந்தைப் பேற்றிற்குப் பிறகே பேசிய சீதனத்தை வழங்குதல் ஊர் மரபு என இசுமான் கண்டு பேசியதை அலட்சியப்படுத்தி 'எழுதித் தந்தான் இருந்து வாழு' என்று மகளின் மனதில் பிரிவினைத் தூபத்தைத் தூவுகிறார். தாய் சொல்லைத் தட்டாத மகன் அகமது மனைவியைப் பிரிய துணிகிறார். நிச்சிதார்த்தத்தை வியாபார பேரத்தன்மையோடு முன்னின்று நடத்திய சமய நிறுவனமே மணவிலக்கையும் முறைப்படி நடத்திவைக்கிறது. எல்லாம் முடிந்தபின் பாத்துமா ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகிறார். கைக்கூலி என்ற சமுதாய அவலத்திற்குக் காரணமாக இருப்பது ஆணாதிக்கமா பெண்ணாதிக்கமா என்பதை இப்பிரதி விவாதத்திற்கு உட்படுத்துகிறது. இசுலாமிய சமய நடைமுறைகளுக்கு முற்றிலும் விரோதமான போக்கு சமுதாயத்தில் எங்கனம் புரையோடியுள்ளது என்பதை இந்நூல் ஆவணப்படுத்துகிறது. திருமணத்திற்கு முன் மணமக்களின் சம்மதம் தேவை என்ற நிபந்தனை இங்கு காற்றில் பறக்கவிடப்படுகிறது.

விருந்தோம்பல் பண்பாடு

உணவு நாகரிகம் ஓர் இனத்தின் முக்கியமான கலாச்சார அடையாளங்களில் ஒன்றாகும். தமிழர் உணவு என்ற மானிடவியல் நூலை பக்தவத்சல பாரதி அவர்கள் தொகுத்துள்ளார். இலங்கை கிழக்கு மாகாண தமிழ் மொழி

பேசும் இசுலாமியர்களின் உணவியல் தனித்துவங்களைச் செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம் என்ற நூல் பெரிதளவில் கவனப்படுத்துகிறது. உணவு என்பது வயிற்றுப்பசியைப் போக்கும் இரணம் என்பதைவிட அது ஓர் அந்தஸ்த்தின் அடையாளம் என வடிவம் கொள்கிறபோது அது விமரிசனத்திற்கு ஆளாகிறது. உண்ணுங்கள் பருகுங்கள் வீண் விரயம் செய்யாதீர்கள் என்று திருக்குர்ஆன் வழிகாட்டுகிறது. திருமணச் சடங்குகளில் அணிவகுக்கும் பலகாரத் தட்டுகளின் எண்ணிக்கை மண வீட்டின் பொருளாதார செல்வாக்கை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டும். குர்ஆன் நபிவழியில் எளிமை, வீண் விரயம் மறுப்பு ஆகியன எடுத்துரைக்கிறபோது மண்சார்ந்த அடையாளங்களை மறுக்கும் தூய்மைவாதப் போக்கு எனச் காட்டப்படுகிறது.

மாப்பலகாரம், அரிமா ரொட்டி, கோழிக்கறி, தயிறு சீனி, வெற்றிலைப் பாக்கு நிச்சியதார்த்த விருந்தோம்பலில் இடம்பெறும் உணவு வகைகளாக இந்நூல் இயம்புகிறது. பால், பழம், வெற்றிலை புதுமணத் தம்பதிகளுக்கு ஊட்டப்படும் நிலை காணப்படுகிறது. முட்டைப் பொரியல், முழுக் கோழிகறி, பல்சுவைப் பண்டம் ஆகியன மாமியார் வீட்டில் புதுமாப்பிள்ளைக்குப் பரிமாறப்படும் உணவுகளாக விளங்குகின்றன. சம்பந்தி வரவேற்பில் ஏற்பட்ட தடுமாற்றத்தில் சீற்றம் கொண்ட செய்னம்புவின் கோபத்தை ஆற்றுப்படுத்த மணமகள் வீட்டுத் தண்டமாக இருபது கோழி அப்பம் செய்து அனுப்பப்படுகிறது. சமயப் பாடசாலைகளில் கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் திருக்குர்ஆனின் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் ஓதத் தொடங்கும் முன்னர் ஆசிரியருக்கு பாக்கு, வெற்றிலை, பழம், பணம் ஆகியன வழங்கும் வழக்கம் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. அச்சப் பலகாரம் ஹஜ்ஜாப் பெருநாளின் அடையாளமாக விவரிக்கப்படுகிறது. பதினைந்து கடாரம் பரந்து நிறையும் ஊர்க் கந்தூரி நிகழ்வும் முக்கியமானது. ஓதல் இறைவேட்டலைத் தொடர்ந்து சோற்றைப் பங்கு வைக்கும் முறை

பாதீடு, உண்டாட்டு, கொடை⁵

என்ற புறத்திணைக் கோட்பாட்டை நினைவுபடுத்துகிறது.

சமயக் கல்வி

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கல்வி கட்டாயம் என்று வலியுறுத்துகிறார் நபிகள் நாயகம். கல்வி இந்த சமுதாயத்தின் தொலைந்து போன சொத்து அது எங்கு கிடைத்தாலும் அடைந்து கொள்ளுங்கள் என்றும் இறைத்தூதர் போதிக்கின்றார். சமயம், உலகியல் எனக் கல்வியை இசுலாம் நெறி பாகுபடுத்திப் பார்க்கவில்லை என்பதை சீனா சென்றேனும் சீரானக் கல்வியைப் பெறுக என்ற பொன்மொழி உணர்த்துகிறது. ஏதோ ஒரு புவிசார்ந்த அடையாளமாக சீனா குறிப்பிடப்படவில்லை. அப்போது சீனா நாடு காகிதத்தின் பயன்பாட்டை உணரத் தொடங்கியிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. காகிதம் என்ற சொல்லின் வேர்ச்சொல் அறபி மொழிக்குரியது என்பது வியப்பிற்குரியது. நாலாம் வகுப்பு நான்கு மாதம் ஒதற் பள்ளியில் ஒரு மாதம் என இளம் காளையர் அகமதுவின் கல்வித்தகுதி பகடி செய்யப்படுகிறது. ஒதற் பள்ளி என்பது சமயக் கல்வி நிறுவனத்தைக் குறிக்கிறது.

ஆறுவயதில் ஆலிமிடமே

ஒதப் போனான் ஒதி முடித்தான்

சுமான் இஸ்லாம் எல்லாம் படித்தான்

எட்டு வயதில் இரண்டாம் வகுப்பில்

தமிழும் படித்தான் தந்தையும் பார்த்தார்

போதும் படிப்பு புள்ளை படித்தது

ஆளும் பெரியதாய் ஆகி விட்டதால்

வீட்டிலே நிறுத்தினார்; வீட்டில் ஆனான்⁶

எனக் கானல் நீரானப் பெண் கல்வியைப் பாத்துமாவின் வாழ்க்கை வழியே கவிஞர் விளக்குகிறார். ஓலைக்கூரை, மண் தரை என்ற கட்டிட அமைப்பு பலகை, அச்ச உள்ளிட்ட கருவிகள் குற்றியில் போடல், கட்டி வைத்தல், பிரம்பு போன்ற தண்டனைகள் என சமயக் கல்வி நிறுவனப் போக்ககளாக அருகிவரும் ஆசாரங்கள் பகுதி இரண்டின் ஒதுகிற பள்ளிப் படலம் மூலம் ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார். இதே பகுதியில் பெண்களுக்கு சமய விழிப்புணர்வை எடுத்துரைக்கும் வகையில் ஒழுங்கு செய்யப்படும் அரங்கு குறித்து நோன்பில் ஹதீது சொல்லும் படலம்

எடுத்துக்கூறுகிறது. முறை சார்ந்த கல்வியிலிருந்துப் பெண்களைத் தடுத்து வைத்துவிட்டு குடும்பப் பெண்களைச் சமயக் கூட்டங்களுக்கு வரவழைத்து மார்க்கக் கல்வி கொஞ்சம் கேளிக்கைகள் மிச்சம் என்ற நிலையை ஊக்குவிக்கும் முரண்பாட்டை நூலாசிரியர் சாடத் தவறவில்லை.

பெயர்கள்

தனி மனித அடையாளமாக மட்டுமின்றி மொழி, பண்பாடு, புவிசார்ந்த குறியீடாகவும் ஆட்பெயர்கள் விளங்குகின்றன. தமிழ் மொழிச்சூழல் தமிழ்கூறும் நல்லுலகின் பொதுமைப் பண்பாக உள்ள நிலையில் வடமொழி, அறபி, ஆங்கிலம் சார்ந்த சொற்களில் பெயர்கள் கொண்டு இலங்குவது சமூக உறவுகளில் அன்னியத் தன்மை உண்டாக்குவதை மறுக்கவியலாது. ஆனால் சாதாரண மக்கள் தங்களுக்கான பெயர்களில் மண் சார்ந்த அடையாளங்களைத் தகவமைப்பதில் தாராளத் தன்மை காட்டுவதை சாவர் கமீது, சக்கிரிக் காக்கா, உதுமான் தம்பி, உங்க சாச்சா, வெள்ளத்தம்பி, வேங்க மரைக்கார், சிவத்த மாமி, பொன்னி நாச்சி, போடியார் சாச்சி, முக்காட்டுக் காரி, செய்னம்பு நாச்சி, காக்கா ஆதம், இசுமான் கண்டு, காசிம் பாவா, முகிதீன் காக்கா, சின்னத் தம்பி, சீனி முகம்மது, காட்டாறு பாவா, பதினெட்டு மரைக்கார், சீனிகண்டு மரைக்கார், சீப் மரைக்கார், பூக்கண்டு மரைக்கார், கண்ணாடி ஆலிம், களிக்கம்பு ஆலிமு, காட்டார் லெவ்வ, கருவாட்டு லெவ்வ, கோட்டார் லெவ்வ, மூத்தார் ஹாஜி, மூக்குத்தி ஹாஜி, மாங்காட்டு ஹாஜி, மரம் வெட்டி வாவா, மருதோன்றி நானா, பேயோட்டிக் காக்கா ஆகிய பெயர்கள் உணர்த்துகின்றன. தொழில், தோற்றம், மரபு, உறவு ஆகியன பெயர்களில் தாக்கம் புரிவதைக் காணமுடிகிறது. இப்பெயர்கள் வழியாக எந்தவகையான ஏற்றத் தாழ்வுகளும் கற்பிக்கப்படவில்லை என்பதும் உணரத்தக்கது.

விழாக் கோலங்கள்

பண்பாட்டுக் கோலத்தை வரையறை செய்வதில் விழாக் கோலங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. சமய நிலைகளைத் தாண்டி பொருளாதாரக் கவனங்களை விழாக்கள் பெற்று விளங்குவதை மறுக்க இயலாது. மணவிழா பேச்சுவார்த்தையின் முதல் படியாக மௌலாது என்ற நிகழ்வு முக்கியமானது. இறைத்தூதர் மீதான ஆசிமொழிகளைப் பாடல்களாக இசைக்கப்பெறும் நிகழ்வு எனப் பொது நிலையில் மௌலாது புரிந்து கொள்ளப்பட்டாலும் அதன் ஊடாக வெளிப்படும் விருந்தோம்பல் வைபவம் புரோகித் தன்மையின் வெளிப்பாடாகவே அறியப்படுகிறது. விருந்தோம்பல் செய்ய பணவசதி உடையவர் மட்டுமே இந்த நிகழ்வை ஒழுங்காற்ற இயலும் என்பதில்தான் இருப்பவன் இல்லாதவன் என்ற பாகுபாடு தொடங்கும் புள்ளியாக மாறுகிறது. மஞ்சள் துண்டு, மருதோன்றிக் கிண்ணம், காசுடன் கைப்பெட்டி, குரவைக்கூத்து, குடைபிடித்தல், மேளதாளப் பறை, மொட்டாக்கு ஆகியன மருதோன்றி எடுத்துப்போதல் சடங்கின் கூறுகளாகும். மங்களநீர், காவின் புத்தகம், கல்யாணப் புத்தகம், சலாம் கூறுதல், மாமனாரின் மடிகால் இருந்துரிமை ஆகியன தாலி கட்டும் படலத்தின் அங்கங்களாக விளங்குகின்றன. பைத்து, பட்டாசு, மச்சினன் மச்சான் கால் கழுவுதல் திருமணத்திற்கு முன் கைக்கூலி அன்பளிப்புகளை உறுதிப்படுத்துதல் தன்மைகள் விழாக்கால போக்கில் நடைபெறுவது கவனத்திற்குரியது.

“வண்ணான் மறித்தான் வன்னப்பரிசு கேட்டு”

என்னும் தொடர் சமய நல்லிணக்க மதிப்பியலைச் சுட்டுகிறது. மாப்பிள்ளைக்கு மச்சினன் காவல் என்ற நிலை மாமன் மச்சான் உறவின் சிறப்பியல்பை நினைவுகூர்கிறது. மட்டக்களப்பில் மருத நிலப் பண்பாட்டின் தாக்கம் அதிகம் என்ற ஆசிரியரின் கருத்து மேற்கூறிய செய்திகளுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. முகூர்த்த மௌலாது, சீரியல் செட்டு, துஆ, ஒற்றை சகன் சாப்பாடு, ஜரிகை கவனு அணிந்து குதிரை ஊர்வலம் என சுன்னத்துக் கலியாணம் வருணிக்கப்படுகிறது. ஊஞ்சலாட்டம், களிக்கம் படித்தல், கப்பல் இழுத்தல், புலவர் பாட்டு, கீதாப் பிரசங்கம், பக்கீர் தகரா, அண்ணாவியாரின் அம்மானை, காசிம் படைப்போர், முகைதீன் மாலை இலக்கியங்களின் காப்புக் கவிகளை தோத்திரக் கவிகளாக பாடும் தன்மை ஹஜ்ஜுப் பெருநாளின் வெளிப்பாடுகளாக விரித்துரைக்கப்படுகிறது. வெளியூர் பயணக்காரர்கள் ஊர் திரும்புதல், இல்லப் பராமரிப்புகள், சுன்னத்து வைபவங்கள் என ஹஜ்ஜு மாதம் கல்யாண மாதமாக வருணிக்கப்படுகிறது. காட்டாறு பாவா படலம், கருமாரிப் படலம் ஆகிய பகுதிகள் சமுதாயத்தில் புரையோடியுள்ள புரோகிதத்தின் கூறுகளை விளக்குகிறது.

திராவிட மானிடவியல் தாக்கம்

வட்டார சமூகங்களின் உறவுமுறைகள் அனைத்தும் பொது மூலத்தில் இருந்து தோன்றி வளர்ந்தவை என்பதனால் தான் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில் உள்ள நடைமுறைகள் கிழக்கு இலங்கையில் வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. தொல் திராவிடத்தின் குடிவழி என்ற ட்ரவுட்மன் என்பவரின் கருதுகோள்⁸ கவனிக்கத்தக்கதாகும். இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் தென்பகுதிக்கு அப்பால் உள்ள இலங்கையில் இந்திய ஆரிய மொழி பேசுவோராக சிங்களர்கள் விளங்கினாலும் அவர்கள் திராவிட உறவுமுறையைக் கொண்டிருப்பவர்கள் என்ற கருத்தும் இங்கு நினைக்கத்தக்கது. இந்து, முஸ்லிம், பௌத்தர் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் இலங்கையில் வாழும் அனைவரும் பண்பாட்டாலும் சமூக அமைப்பாலும் தென்னிந்திய முறையைப் பின்பற்றுகின்றனர் என இலங்கை வரலாறு என்னும் தம் நூலில் காட்ரிங்டன்⁹ கூறுவதைப் பக்தவத்சல பாரதி நினைவுகூர்கிறார். சிங்கள மக்களின் திருமண முறைகள், உறவுமுறைச் சொற்கள், மணக்கொடை, குடும்ப அமைப்பு, சொத்துரிமை ஆகியன அனைத்திலும் திராவிடத் தாக்கம் மலிந்திருப்பதை நூர் யால்மன் என்ற மானிடவியலாளர் பதிவு செய்கிறார். இலங்கையில் வாழும் சிங்களர் மேற்கு வங்கம், ஒடிசா ஆகிய பகுதிகளோடு பூர்வ இனத் தொடர்பு கொண்டவர்கள். இலங்கையை நோக்கிலான அவர்களுடைய இடப்பெயர்வு நிலவழியில் தமிழகம் ஊடாக தலைமுறைகள் தாண்டி நிகழ்ந்ததனால் தமிழர் பண்பாட்டின் ஊடாட்டங்கள் இலங்கையில் இனம், மொழி, சமயம் எல்லைகளைத் தாண்டிப் பரவலாக நிலைபெற்றுள்ளது. பிராமணர்கள், முஸ்லிம்கள், பௌத்தர்கள் அனைவரிடம் தென்னிந்திய உறவுத் தாக்கம் திருமண முறைகளில் வெளிப்படுகின்றன¹⁰ என்ற கருத்தும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

திராவிட நாகரிகம் வேளாண் அடிப்படை சார்ந்தது. நிலம், நீர் என்ற ஆதாரங்கள் கைவிட்டுப் போய்விடக்கூடாது என்ற அக்கறையே திருமண உறவுகளைக் கட்டமைத்தது, விவசாயத்தில் பயிர் நட்பால் மகசூல் கிடைக்கும் என்பது போன்று இறந்தவரைப் புதைத்தால் வம்சம் தழைக்கும் என்ற கருத்துரு வேளாண்மைச் சமூக மரபைக் கட்டமைத்தது¹¹.

இந்திய மட்டுமன்றி தமிழகமும் கிராமங்களில்தான் வாழ்கின்றது. ஒவ்வொரு கிராமமும் நாட்டின் அலகுகளாக பொருளாதாரத் தற்சார்பும் தன்னிறைவும் கொண்டு விளங்குகின்றன. கிராமங்களைக் குட்டிக் குடியரசுகள்¹² என்கிறார் நூலாசிரியர். திருவிழாக்கள் மூலம் கிராம மக்களின் கூட்டுமனம் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு நெருக்கடிகள் தீர்க்கப்படுகின்றன. கூட்டுமனத்தை வலுவாகப் புதுப்பிக்கும் ஊடகமாகத் திருவிழாக்கள் விளங்குவதாக லெவிஸ்ட்ரால்ஸ் கூறுவது நினைவுகூரத்தக்கது¹³ உயர்வு – தாழ்வு, உள்ளே – வெளியே, நாடு – காடு, அதிகாரமுடையவர் – அதிகாரமற்றவர், என்ற எதிரிணைகள் இருபெரும் பேராண்மைகளை முன்னிறுத்தி உருவாக்கும் தர்க்க உறவே ஆண்பெண் தர்க்கமாக உருமாறுகிறது. இரவும் இல்லாத பகலும் இல்லாத ஒரு வேளையில் தான் கொல்லப்பட வேண்டும் என இரணியன் வரம் பெறுகிறார். சூரியன் சாய்ந்து பகல் மறைந்து இரவு தொடங்கும் கணநேரத்தில் இரணியன் கொல்லப்படுகிறார். இந்த நேரமே இரணிய வேளை என்றழைக்கப்படுகிறது. இந்த அசாதாரணக் காலத்தை மீவியல்பு காலம் என்கின்றனர். இந்த வேளையில் உணவு உண்ணக்கூடாது என்ற நம்பிக்கையும் மக்களிடையே உண்டு.

தொகுப்புரை

- ❖ இலங்கையில் வாழும் சிங்களர்கள் தொல்திராவிட குடிவழியினர் என்று நிரூபிக்கப்படுகிற நிலையில் அங்கு வாழும் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட இசுலாமியர் தொல்திராவிடர் என்பதற்கு மேலதிக சான்றுகள் தேவையில்லை.
- ❖ செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியத்தில் வெளிப்படும் உறவுமுறை, மணக்கொடை, குடும்ப அமைப்பு, சொத்துரிமை ஆகிய விடயங்களில் திராவிட மானிடவியற் கூறுகள் மலிந்திருப்பதைச் சான்றுகள் வழியே அறியலாம்.
- ❖ வேளாண்மை தொல் திராவிடர் மரபுத் தொழில் திருமண உறவை இதன் மீதே கட்டமைக்கும் நிலையில் காணி, தோப்பு, வளவு சீதனப் பொருளாகப் பார்க்கும் நிலை கவனத்திற்குரியன.
- ❖ இசுலாமியர் இறந்தால் புதைக்கின்றனர்.

- ❖ 500 குடிகள் கொண்ட தன்னிறைவு கிராமத்தையும் மக்களின் கூட்டுமன வெளிப்பாட்டையும் பள்ளிவாசல் படலம் சுட்டுகிறது.
- ❖ ஆண்கள் மட்டுமே பேசி இறுதி செய்த திருமண உறவை தன் ஆதிக்க வல்லாண்மையால் முறியடிக்கிறார் செய்னம்பு. இங்கு தோற்றது மணவுறவன்று. ஆண் ஆதிக்க மனநிலை. செய்னம்புவின் வெற்றியில் அவர்தம் கணவர் காசிம் பாவாவின் மறைவு கவனப்படுத்தப்படுகிறது.
- ❖ சூரியன் உதயமாகத் தொடங்கி முழுமையாக உதயம் ஆகும் வரையிலான நேரம், சூரியன் உச்சியில் உள்ள நேரம், சூரியன் மறையத் தொடங்கி முழுவதுமாக மறையும் வரையிலான நேரம் ஆகியன தொழுகை நடத்தக்கூடாத நேரம் என்ற கருத்தியல் இரணிய வேளை சிந்தனையுடன் ஒப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

தொகுப்புரையில் ஆய்வுக் கட்டுரையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மெய்மைகள் தொகுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. சின்னஞ்சிறு ஆய்வுகளின் வழியே பென்னம்பெரிய கருத்தியல்களை முன்வைப்பது ஆய்வு முறைமையன்று என்பதை கட்டுரையாளர் உணர்ந்துள்ளார். இலக்கியப் பிரதிகளை மட்டுமே மூலமாக கொள்ளாமல் மக்கள் வழக்காறுகளை களப்பணி வழி கண்டடைவதன் மூலம் இங்கு கூறப்பட்டுள்ள ஆய்வு முடிவுகள் இன்றும் வலுவாக நிறுவ இயலும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை, (1967), செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம் (அணிந்துரை), மணிக்ஞரல் பதிப்பகம், கல்ஹின்ன, இலங்கை
2. மேலது, ப.5
3. மேலது, ப.7
4. மேலது, ப.1
5. முனைவர் ச.வே.சுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), (1993), தொல்காப்பியம், ப.376, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை
6. கவிஞர் அப்துல் காதர் லெவ்வை, (1967), செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம் ப.13, மணிக்ஞரல் பதிப்பகம், கல்ஹின்ன, இலங்கை
7. மேலது, ப.18
8. பக்தவத்சல பாரதி, (2018), திராவிட மானிடவியல், ப.103, காலச்சுவடு, பதிப்பகம், நாகர்கோவில்
9. மேலது, ப.104
10. மேலது, ப.108
11. மேலது, ப.143
12. மேலது, ப.149
13. மேலது, ப.159

Reference

1. Kavinar Abdul Khader Levvai, (1967) Seinanbu Nachiyar Maanmiyam (Preface), Manikural Publication, Galhinna, Srilanka
2. Ibid, 5
3. Ibid, 7
4. Ibid, 1
5. Sa.Ve.Subramanian (Text Editor), (1993) Tholkappiyam, p.376, Manivasagar Publication, Chennai
6. Kavinar Abdul Khader Levvai, (1967) Seinanbu Nachiyar Maanmiyam, p.13, Manikural Publication, Galhinna, Srilanka
7. Ibid, 18
8. Bhakthavatsala Bharathi, (2018) Dravida Maanidaviyal, p.103, Kalachuvadu Publication, Nagar Kovil
9. Ibid, 104
10. Ibid, 108
11. Ibid, 143
12. Ibid, 149
13. Ibid, 150